

Ugeskrift

for

Norske Landmænd,

udgivet af J. Schrøder.

N° 8.

Løvedagen den 25de Februar 1860.

4de Aarg.

Indhold.

Faaret. — Hesten. — Inden- og udenlandske Esterretninger.

Faaret.

(Eftning fra No. 7).

Førresten er den Dmhu, man viser Faaret i Frankrig, meget forskjellig fra Englebernes Fremgangsmaade. I flere Maanedes af Aaret holdes det i Frankrig i Hus og har det altfor varmt, medens det i England gaar ude Aaret rundt. Vi har omtalt, hvor liden Beskyttelse Faarene selv i det nordlige Skotland ydes mod Sne og Uveir. Undertiden indtreffer da ogsaa Ulykker, som rammer baade Hyrder og Dyr. De gamle Faarehyrder ved endnu at fortælle om den frygtelige Snekstorm, som rasede Natten mellem den 24de og 25de Januar 1794 i det sydlige Skotland. Allene en enkelt Gensdom tabte 12 Hjørde. En stor Mengde Hyrder omkom. Vindstødene var saa sterke, at de rev Dyr i Stokkevis og selv Mennesker med sig tilhavs. Fra Solwaybugten flyede der senere op adskillige Vg, nesten to Tusinde Stykker Faar, Hornvæg, Heste, en femti Hund og nær to Hundrede Harer.

Udproduktionen er af underordnet Bigtighed for den britiske Faareer. De fleste Racers Uld er derfor ikke af bedste Kvalitet. For Klippingen vaskes Faaret i rindende Vand og slippes saa en halv Snes Dage ind paa Gresgange, som ligger saa fjernt fra Landeveie, at Støv ikke er at befrygte. I denne Tid danner der sig igjen ldt Fedt i Ulden, hvorved denne langt fra forringes, men tværtom bliver myggere og stiger i Pris. Lam slippes ikke i det første Aar.

Kjøbproduktionen er Hovedformaalet. Det overfedede Kjød er ikke mere afgjort. Selve Arbejderne i Manufakturdistrikterne og Minerne, som tilforn glædede sig i en Klump rigtigt fedt Faarekjød, foretrekker nu Kjød af et Sortende for en Dishley, og kjøber han det sidste, saa maad det vere, fordi han faar det billigere. Blandt Fede-racerne har vi tilforn fremhevet Southdowns, som ganske vist paa Grund af sine flere udmerkede Egenstaber kommer til at spille en Hovedrolle.

Fedningen foregaar ogsaa for det Meste i fri Luft og drives saa vidt, at Dyret tilfodt har endt

for at gaa. Naar et rigtigt fedt Dishleyfaar falder om paa Ryggen, kan det ikke reise sig igjen. Enkelte Faarepatroner, saasom Hr. Mecht og Lord Bathurst, fæder dem under Tag i Indelukker, hvori Faarene, 4 i hvert, staar bundne ligesom Heste. Varmegraden i Huset antages at burde vere mindre for Faar end for Hornvæg, saaledes at den istedetfor 10 Grader Reaumur holdes i 6 Grader.

Spiller Kjøbproduktionen Hovedrollen i Agerbruget, saa var og er endnu Fabrikationen af fine Uldstier en af de fornemste Kilder til Englands offentlige Rigdom. Da de engelske Kolonier i den senere Tid har leveret den meste fine Uld, saa vedkommer ogsaa paa en Maade Uldfaarene England. Det er Merinosracen vi fluttelig vil omtale, og samtidsigt i Kortbed gennemgaa dette Aars Oprindelse, dets Held paa Fastlandet, dets Uheld i England og dets fordelagtige Udbredelse i Australien.

Spanien har nok bestandig veret bekjendt for at levere Uld af udmerket Finhed. De latinske Forfattere Plinius, Columella og flere omtaler Spaniens Uld. Phonicier, Carthager, Romere og Maurer besatte efter hverandre Spanien, og Landet var godt af alle de Forbringere, disse forskjellige Folkslag indførte i Faareavl. Mest bidrog dog Maurerne. De hentede de smukkeste afrikanske Ulddyr, og deres Manufakturere i Spanien leverede de smukkeste Løier i Verden. Efter Maurernes Fordrivelse fra Spanien afvog dets Industri, og det udmagrede Land blev snart nødt til at udføre Ulden som Raastof. Europa lærte da den spanske Uld at kjende, den blev beundret og Dunstet vakt om at faa fat i spanske Faar.

Spanien har flere Faareracer. De adskiller sig dels ved Levestillet, dels ved Uldens Bestaffenhed. Nogle Racer lever bestandig paa Sletterne og har lang Uld. Andre Racer, hvis Uld er kort men meget fin, lever Halvparten af Aaret mellem Bjergene. Mod Enden af Oktober drives de ned for at tilbringe Vinteren paa Andalusiens og Estramaduras Sletter. Undertiden tilbagelegger de under Omskiftning af Gresgange i eet Aar over hundrede Mile. Deraf kommer Navnet, som i det spanske Sprog betyder „omvæltende.“ Halvparten af Landets Faar, det vil sige en ti Millioner, henhører til denne omvæltende Racer, hvis Drift fra Sted til andet er ordnet ved Lov. Det er morsomt at se disse Dyr i April Maaned forlade Sletterne for at holde til Sommeren igjen.

nem i Bjergene. Hjørderne er gjerne paa en tusind Stykker, ledede af to Hyrder ved Hjelp af nogle Hunde. Afreisen foregaar lige efter Klippingen, og ligesaa Tilbagereisen om Høsten. Seks Uger før Høstreifen bliver Faarene tude, og paa Reisen tilbagelegges daglig $2\frac{1}{2}$ Mil, hvilket er en altfor lang og derfor for Faarene skadelig Dagsmars.

Merinosfaarets Indre afgiver Alt til dets Uld paa Kjødets og Melkens Bekostning. Soierne giver derfor meget daarlig Patte. Ikke nok med at de kun foder eet Lam, men de have ofte vanskeligt nok med at fremføde dette. Det er ikke sjældent, at de spanske Hyrder er nødt til at slaa ihjel enkelte Lam efter de fletteste Pattedodre, for at de tiloversblevne Lam kan faa to Ammer.

I det attende Aarhundrede opstod et almindeligt Dnsse i de øvrige europæiske Lande om at faa den edle Merinosrace indført. Selv de nordligste Lande anstaffede den, og uagtet Veirligets Forskjelligheder udartede Racen dog ikke. Den har saaledes bevist sin overordentlige Konstanthed. 1723 blev Merinosfaaret akklimatiseret i Sverige. 1765 erholdt Kurfyrsten af Saksen fra Kongen af Spanien en hel Hjord, som end mere foredlet ved Indavl blev Stamhjord til en af Verdens mest berømte Faareraacer. Det sakske Merinosfaars Uld overgik tilsidst endog den spanske Uld. Det nød i Saksen den omhyggeligste Pleie. Hjørderne holdtes paa Stald i den umilde Aarstid. De gik ude om Sommeren og tilmed kun om Dagen. Tørt Foder var deres Hovednæring, saasom Hø, Halm og Havre.

I Frankrig foranstaltede Ministeren Colbert det første Forsøg. Et nyt Forsøg gjordes i det paafølgende Aarhundrede. Hjorden paa Rambouillet anstaffedes 1786 og ved Freden til Basel 1796 betingedes for 5 Aar en aarlig Indførsel af 100 Spingbukke og 100 Soier. Saaledes kom Merinosstammen til Frankrig. 1775 skaffede Maria Theresia Merinosfaar til Østerrige og Ungarn. Fredrik den Store af Preussen havde Banskelligheder med at skaffe sit Land denne efterspurgte Rigdomskilde. Imidlertid vidner den schleske Ulds Ny om et heldigt Resultat.

Storbritannien stod ikke tilbage i den almindelige Bevægelse; men det fugtige Klima og de fede Gresgange var i Begyndelsen ugunstige for det spanske Faar. De første Forsøg bragte kun Banheld; men man tabte ikke Modet. Georg III. vilde, at England skulde frembringe selv den fine Uld det forbrugte, og tog sig meget af Merinosfaarets Akklimatisering. Der dannedes i den Anledning et stort Aktieselskab, og det var heldigt. Englands Stormend tog sig af Sagen, men Blandinger med de edle engelske Racers svarede langtfra ikke til Forventningerne, indtil Mr. Sturgeon ved at samle det bedste Merinosblod i England og blande det med fra Schlessien indførte Dyr haabede at besejre Naturen. Efter tretten Aars iberdige Anstregelser opnaaede han et godt Resultat. Hans Dyr admerkede sig som Slagt, og deres Uld har, uagtet den er bleven dobbelt saa lang, bevaret sin Finhed og Skonhed.

Uagtet dette Guld kunde Merinosfaaret dog aldrig blive et engelsk Dyr. Klimaet og Landets Beskaffenhed stred derimod. England kunde tilmed kjøbe den fine Uld, det forbrugte, billigere andetstedsfra, og det varede ikke længe, førend det erkjendte dette. Uld kunde taale lang Transport, men Kjød ikke, og da den tette Manufakturbefolkning trengte til Kjød, saa lagde man sig paa Kjødfaar. I de engelske tynt befolkede Kolonier vidste Kolonisterne ikke, hvad de skulde gjøre med deres umaadelige Landstrefninger; de begyndte derfor med Faareavl.

Australiens Kolonisatton er jo temmelig ny. Den første Landning Deporterte (domfældte engelske Forbrydere) udfikedes i Botany-Bay 1788. De første Faarehjørde hentedes fra Bengalen (i Asien), men det bengalske Faar var daarligt bygget, havde lange Ben og en stonket Krop, som var mere beklædt med Haar end med Uld. Smidleritid var Noget bedre end Intet. Snart kom ogsaa Dishley og Southdownsfaaret, hvilke saa langtfra at udarte som paa Jamaica (i Amerika) tværtimod trivedes i det nye Klima og endog fik en blodere og boeligere Uld. Men Merinosfaaret blev saa at sige et egte Australiafaar. Ved dette Aarhundredes Begyndelse havde Kolonien kun 6000 Faar. I 1828 havde den endnu kun fem a seks hundrede Tusinder; og nu teller den mere end tolv Millioner Faar. De tiltager Dag for Dag og Formerelsen kan snart gaa for sig i det Uendelige i et Land, som er ligesaa stort som hele Europa. Uldudførselen til England stiger i samme Forhold. For 40 til 50 Aar siden var den næsten Nil; i 1839 omtrent 9 Millioner Pund og i de sidste Aar fra 36, 38, til 42 Millioner Pund om Aaret.

Uldudførselen er en langt solidere og stadigere Guldgrube for Kolonien, end de nu opdagede virkelige Guldgruber. Underligt at af Norges Tusinder af Udvandrere ikkun en eneste Familie har etableret sig som Faareeier i Australien.

De sakske Merinos giver ypperlig Uld i Australien. I det varme og tørre Veirlikt udvikler Ulden sig til Fuldkommenhed i den frie Luft. Den bliver blodere og boeligere end i Europa. Ligesaa godt trives Faarene i Van Diemensland (en D lige ved Australiens Sydside). Merinosfaaret bogstaveligt fordobler sig i disse Lande. Nybyggeren trenger ind i det Indre af Landet med en Faareflokk, og hvis den ikke forringes ved Sygdomme, har han efter syv eller otte Aars Forløb taget et ti til femten Gange saa stort Stykke Land i Besiddelse, fordi hans Hjord har tiltaget i dette Forhold. De australske Hyrders Liv er ganske interessant. Hver Hyrde passer omkring en 800 Faar, og flere Hyrder slaa sig sammen for at danne en liden Husholdning. En af dem bliver da hjemme for at stelle med Maden, medens de Andre drager ud med Hjørderne. Om Aftenen samles de Alle paa Stationen, og Faarene ligger ved den i Indelukker under aaben Himmel. Af glubende Dyr findes der ingen, saa at Faarenes eneste Fiende er de vilde Hunde. Hyrden teller ofte over sine Dyr, og 2 eller 3 Gange om Ugen gjentager en gennemreisende Inspektør Tællingen. En saadan Hyrde har i almindelige Tider fra

120—140 Spd. samt fri Fortøring i aarlig Løn; men siden Gulvminerne opdagedes, er Lønnen bleven to, ja endog tre Gange saa høj. Foruden den fastsatte Løn har Hyrden en vis Godtgjørelse for hvert Lam; thi den største Vanskelighed ved hans Bedrift er Paapasselighed og Duellighed i at stille med de spede Lam.

Naar Udsuren kommer, vaskes Faarene, men dette kan ofte have sine Vanskeligheder af Mangel paa rindende Vand. Ulben sendes derpaa ofte 60 til 80 Mile til Udslibningsstedet. Dette til ti Offer sendes for hver Bøgn, og afsted gaar det til Sidney eller en anden Kystby, hvorfra allehaande Nødvendighedsartikler tages i Returfragt til Hjemmet i det Indre.

Det Eneste man med Grund kan udsætte paa Australien, er dets altsor varme og tørre Klima. Hele Maanedere igjennem falder der ikke en Draabe Regn, og naar Nordenvinden bleser i lang Tid, bliver den en sand Plage for Faarene, som i Almindelighed intet U har.

Faarehjordene i Australien er udsat for flere Sygdomme. Den frygteligste gaar under Navn af Hostesygen. Leveren og Maves angribes, og Dyret dør i Lobet af et Par Dage, efterat have udgybt et fortagligt Slim gennem Nesen. Denne Sygdom anretter undertiden frygtelige Odelegelser. I enkelte Aar har den bortrevet ligetil 70,000 Faar.

Hesten.

Indavl og Krydsning.

(Borttællelse fra No. 7).

Degenerede ved uensartede Parringer, slet Opdrætningsmaade eller lokale Paavirkninger, ville de, istedenfor at gjengive deres eget Præg, levere et Afkom med tilfældige, uforudsete Forer og Etendommeligheder, der ligge udenfor Opdrætternes Formaal og Beregning, og istedenfor at nedarbe de gode Egenstaber, Stamforældrene tidligere have været i Besiddelse af, ville de overføre disses Feil paa Afkommet. Jo snævrere den Kreds trækkes, inden for hvilken dette Parringsystem gjøres gjældende, desto nærmere ville alle Individter Aar for Aar komme hverandre i en Slægtskabsforbindelse, der avler Svagheder, fordobler i Afkommet de Feil, hvormed Forældrene ere beladte, gjøre de arvede Feil uudsløttelige og ende med Afkommets fuldstændige Ubartning.

De engelske og flanderste svære Træt- eller Karreheste og de franske svære Boulonaiser, der høre til de konstante Racer, vi have, udarte fuldstændigt, naar de indføres i Egne med et andet Klima og andre Jordbundsforhold, end de ere vant til. Percheron-Hesten i Frankrig, som er et Mellemslag imellem den svære Træthest og det lettere Kjøreslag, har efter flere Forfatteres Mening længe været holdt i Hævd uden fremmed Blods Indblandning og har været meget stærkt

efterspurgt som Væskeler. Den er konstant i sin Fødeegn, men udarter og er ikke istand til at nedarbe sine Fortrin paa andre Racer, til hvis Forbedring den har været anvendt, naar den unddrages de lokale Indflydelse, som den skylder sine væsentlige Egenstaber. Ikke heller har man seet sig istand til ved Reenavl at bibringe dens Afkom den forøgede Grad af Kraft, Hurtighed og Udholdenhed, som de nuværende Tider mere og mere gjøre Fordring paa. Med vort eget Lands Heste er det ikke gaaet bedre. Ikke paa et eneste Sted i hele Riget har en oprindelig Landrace kunnet holde sig konstant, eller uden fremmed Blods Indførelse kunnet ubiville sig overensstemmende med vort Brugs Formaal, og de af vore Landsdingste, der formedelst vor Hesteavls Berømmelse i fordums Tider ere vandrede som Væskelere til Spanien, Frankrig, Italien eller Tydskland, have ikke efterladt sig det ringeste Spor af Forbedring i de respektive Landes Hesteavl.

Dersom det derfor stilles som Dagave at ubiville en større Livskraft og Bevægelighed hos den svære Træt- eller Karrehest, eller man har til Hensigt at bibringe et Lands eller en Egn Mellemslag af Heste, Almindelige Ride-, Kjøre- eller Arbeidsheste) en større Brugsværd under Forhold, hvor maaste Klima og Jordbundsforhold modstræbe vore Øiemed, eller der er Tale om at meddele forkvælede og uensartede Landheste en ensartet Typus og Forbedring, da er der kun eet Middel, hvorved vi kunne blive Herre over Forholdene og naa vort Maal, og det er Krydsning med fremmed Blod af konstante Racer, som ere i Besiddelse af de Egenstaber, vi søge, og som med Kraft til at modstaa Indflydelsen af forandrede Forhold, hvorunder de henflyttes, nedarbe deres Fortrin paa Afkommet. At det er den ædle Hest, Fuldblodet, der ene og alene her kan komme i Betragtning, vil allerede være klart.

Overalt, hvor Hesteavlen til forskjellige Tider har spillet en Rolle, saasom i Spanien, Frankrig, Østerrig, Ungarn, Mecklenborg, Hannover, Rusland o. s. v., har den ædle Hest, Araberen, været Kilden til Landracernes Forbedring og har, med Undtagelse af hvor Karrehesteslaget eller det svære Kjøreslag har udviklet sig, udslettet Sporet af oprindelige etendommelige Landracer. Alle Stutterier, der have staaet i Anseelse lige fra Oldtiden indtil vor nuværende Tid, ere udgaaede fra og have havt deres Støtte i den ædle Hest; men i intet Land har Indførelsen af og Krydsning med ædelt Blod havt en saadan Indflydelse paa Landracernes Forvandling og Forbedring som i England. De bekendte Yorkshires-Heste, de engelske Kavalleri-, Artilleri-, Ride- og Jagtheste, de værere og lettere Kjøreheste ere alle udsprungne fra og have opnaaet deres Fuldkommenhed ved Krydsning af Landhesten med ædelt Blod. Den almindelige Arbeidshest gives et Stænk af ædelt Blod for at gjøres raskere i sine Bevægelser, og Karrehesten, der kan ansees for den ædle Hests Antipode baade i Form, Størrelse, Bevægelse og Temperament, krydses med Blodet, naar man agter at meddele den en større Vitalitet og Bevægelig-

heb. De normanniske Landracer, der ved Krydsninger isfeng vare blevne i høj Grad forvandlede, ere i de sidste 30 Aar krydsede med Fuldblod og ere allerede bekendte og ansete under Navnet den normanniske Halvblodshest. Den franske svære Boulonnais har staaet i stor Anseelse, dengang Forholdene gjorde dens Brug nødvendig, men forvandles nuomstunder ved hensigtsmæssig Parering med Fuldblodet til en mere almindelig praktisk Hest, og Percheron-Hesten, krydset med Fuldblod, leverer et Produkt, der overgaar Afkommet efter Keenavl. De engelske, nordamerikanske og russiske Travracer ere ligeledes frembragte ved Krydsning med ædelt Blod, og efter nogle Forfatteres Mening nedstamme de Orlovste Travere i Rusland fra en Krydsning af danske Hopper med en Araber-Hingst Smotenska. Det er ikke alene i Hesteavl, at dette Krydsningssystem har gjort sig gjældende; vi anvende det ogsaa paa vore andre Husdyr. Vi krydse med Southdowns, Dishleyer, Merinos for paa den simpleste og ofte eneste mulige Maade at hibringe vore Faar hines Fortrin. Med Sporthorns, Angus, Ayrshire og Anglertyre krydse vi vore Kvæg racer, og ingen af vore Husdyr opnaa i kort Tid en højere Grad af Fuldfommenhed ved Krydsning end vore Svine racer. Englænderne have krydset deres Støvere med Wynder og have derved frembragt deres bekendte Kæve- eller Parforcehund. De krydse Setters (Langhaarede Hønsehunde i Modsetning til Pointers, der ere forhaarede) med newfoundlandse Hunde og frembringe Vandhunde og Schweshunde, Busdøgger med Grævlinghund og faa Rotiehunde, o. s. v. Kort sagt ved planmæssige Krydsninger kunne vi nye Racer og Stammer og forbedre vore gamle. Dette Krydsningssystem er ofte det eneste, hvorved vi kunne naa vort Maal, og er tillige paa vort nuværende Kulturtrin det simpleste, hurtigste, sikreste og naturligste, fordi vi ligesaavel i Forbedringen af vore Husdyr som i alle andre Retninger handle fornuftigt, naar vi støttende os paa Andres Erfaringer, benytte os af deres igjennem Rækker af Aar med Dvøffelser opnaaede Resultater, som Libernes udviklede Kommunikationsmidler have gjort os let tilgængelige.

Dette Krydsningssystem kan med Rette kaldes det engelske, fordi det allerede fra umindelige Tider har uddannet sig og gjort sig gjældende i England, hvor det i Forbindelse med praktiske Prøver, der ledede til Anerkjendelse af den ædle Hests Betydning, har været en af Hovedårsagerne til Udviklingen af dets fortrinlige Hesteavl. Det er meget forskjelligt fra den saakaldte Buffonske Krydsningsteori, der tilligemed Bourgelats Ibrelære forledede til lidt efter lidt alene at tage Hensyn til Hestens ydre Former, og overse det rene og ædle Blods Betydning og til at ringeagte praktiske Prøvers Værd, hvorved alle Landes Hesteopdrætters udenfor England mere eller mindre ere geraadede i en grændseløs Forvirring.

I hvorvel nu det engelske Krydsningssystem, nemlig at krydse med rent Blod, er anerkjendt for principrigtigt, kan det dog ikke under alle Forhold

gennemføres i dets fulde Stringens. For at blive praktisk og vinde Anerkjendelse, maa det, ligesom Theorier i mange andre Retninger, modificeres efter Forholdene, uden at det dog derved taber i Betydning. Det er Overholdelsen af dette System i dets fulde Stringens, der har været Aarsag i, at den ædle Hest blev miskjendt og i alle Lande fremkaldte en almindelig Modstand imod dens Anvendelse. Mangeaarige Erfaringer have paa det Fuldstændigste bekræftet, at en direkte Krydsning af Landhopper med Fuldblod ingenlunde allevegne er praktisk. For at Krydsningen skal kunne udføres med Held, er det en nødvendig Betingelse, at Landhopperne besidde baade i moralsk og fysisk Henseende en vis Udvisling, der gjør dem mere eensartede end den ædle Hest. Mangelen paa denne Betingelse bevirker, at Afkommet meget ofte taber sit Værd baade som Brugshest og som Handelsvare; det vil mangle Harmoni i Bygningsdelene og med sine Been til en svær Krop faar det ofte et Temperament, der gjør det aldeles usikkert til Arbejdsbrug for den almindelige Hesteopdrætter, der desuden er ubekjendt med den Behandling og Pleie, det udfordrer. Hvor man allsaa ikke har Hopper, der egne sig til Krydsning med rent Blod, eller hvor man ikke har i Sindet at drive Forædlingen vidt eller hurtigt, men kun har for Øie at meddele Landhesten Noget af det ædle Blods Fortrin, uden at ville resistere at tabe dens Karakter, bør man ikke indlade sig paa en direkte Krydsning, men derimod indskrænke sig til at benytte Hingste, der mere eller mindre ere forædlede ved Fuldblod. Naar man til Exempel vil fremkalde et kraftigere Arbejdsdrag med større Vitalitet, end mange af vore Landheste besidde, uden dog at ville miste disses foietlige Gemyt, rolige Temperament og stærke Konstitution, da benytte man en Kvartblodslingst eller højest en Halvblodslingst. Trefvartblodslingste ville allerede meget ofte kunne give flinke Kjøre- og Rideheste og fortræffelige Kavalleri- og Artilleriheste *).

Ogsaa ved Benyttelsen af Halvblodslingste er en meget væsentlig Umstændighed at tage Hensyn til, som, ved tidligere at være overseet, har bevæget Alle, der hylkede Keenavlstheorien, til at forfaste Brugen af dem. De almindelige Halvblodslingste, der ere fremkomne ved at parre uædle Landhopper med en Fuldblodslingst, mangle et bestemt udtrykt Præg, en fast Typus, fordi det

*) Orthodoxe Hippologer forfaste Halvblodslingste som Bestelers og frastrive Ibrelærens nogenfømhelst Betydning ved Bedømmelsen af Hesten. Dette skriver sig fra den Tid, Fuldblodslingsten Celtipse i England optraadte paa Væddeløbsbanerne, hvor den med Letthed slog alle andre Heste og aldrig selv blev overvunden. Den engelske Hippolog Lawrence fortæller, at den i Købene skønnede og hvæste som en Odder og galopperede saa vidt som en Labeport (the pulled and blowed as an otter and galloped as wide as a barndoor). Da Hingsten senere som Besteler leverede et ubemærket Afkom, blev den underkastet en nøgagtig Undersøgelse af Veterinæren Saintbel, som i en Piece oplyste, at Hingstens Ibrelære afveg betydeligt fra de Regler, som skarpsindige Stuelærde opstille som Moniter for Hestefigurer.

ædle Blod ikke tilbørligt har gjennemtrængt deres Organisme. Det uædle Blod, som de have arvet fra mødrene Side, vil i Forening med Paavirkningen af de lokale Forhold, hvorunder de henflyttes, neutralisere deres Nedaryngsevne. Tre-kvart-, Halv- eller Kwartblødsbingste derimod, som ere et Resultat af flere eller færre Parringer indbyrdes imellem Afkommet efter direkte Krydsninger med Fuldblod, have i Reglen saameget ædelt Blod fra mødrene og fædrene Side, at dette er blevet overveieende i deres Organisme, hvilket er en Betingelse for en stærk Nedaryngsevne, ligesom ogsaa Land- og Racehestens Forskjelligheder have udjævnet sig og frembragt et harmonisk Hele, der er den anden Betingelse ved Brugen af Halvblødsbingste til Landracers Forbedring. F. Ex. en Hingst af en Trekvartbløds hoppe og en Trekvartblødsbingst er ligefrem en Halvblødsbingst, men har dog aabenbart mere Blod end en Halvblødsbingst efter en Landhoppe ved en Fuldblødsbingst og er tillige bleven mere homogen med Landhesten. Paa lignende Maade forholder det sig med Kvart- eller Trekvartblødsbingste, der ere frembragte ved samme indirekte Krydsningsmethode. Ved Brugen af dette Slags Hingste ungaar man de Misligheder, som den direkte Krydsning med Fuldblødet ofte fremkalder, ligesom man ogsaa er sikker paa, at de gjengive sig selv. De engelske Nordfolk-Travere, der formedelst Størrelse, sluttet Kropbygning, Lemmernes Styrke, ere meget ansete, ere Halvblødsheste og et Resultat af kombinerede Krydsninger; de ere konstante og, anvendte som Bøstelere, nedarve de sig. (Fortsættes).

Indlandet.

Christiania. Under 11te ds. har det naadigst behaget Hø. Maj. at resolvare:

„At den Ærne Olsen Kullerstad eller Dahle af Walders Sørenskriveri under 24de November 1859 overgaaede Høstskretsdøm, ved hvilken han for Nord er tilfunden at have sit Liv forbrudt, skal fuldbyrdes uden naadigst Formildelse.“

— I Stortingets Møde den 18de d. M. overbragtes blandt Andet: 1) Kgl. Forslag om at erholde et Laan paa 11,000 Spd. til Sankning af Selsmyren; 2) om Dvgivelse af Statskassens Retigheder til Fordel for Dplysningsvæsenets Fond med Hensyn til endel Præster og Klokkergaarde; 3) angaaende Forandring i Grundlovens § 20 og 4) om Forandring i sammes § 88. (Begge Forandringer med Hensyn til Indførelsen af Jury).

I Mødet den 23de berisligedes i kommende Budgetminister til Udgifter vedkommende Udfiskning af Fællestak i Fjrd og Fov: a) til Lønning af fast ansatte Udfiskningsformænd indtil 16, hvoraf 8 med aarlig Løn 500 Spd. og 8 med aarlig Løn 500 Spd., dog saaledes, at de nu ansatte for sin Funktionstid beholde sin Løn af 600 Spd., samt Syds- og Diatudgifter paa Reiser aarlig 12,933 Spd. 40 s. b) til Lønning til Udfiskningsformænd, der ikke ere fast ansatte, samt til Dymaalings-Udfisknere, aarlig 3000 Spd., c) til Gaver til Fremme af

Udfiskninger aarlig 1500 Spd., d) til tilfældige Udgifter ved Udfiskningsvæsenet, saasom til Døkkelse af Dmfostningerne ved Storkfister og til Undersøgelse af eller Kontrol ved Udfiskning af Almindinger og større Skovstrækninger, aarlig 1500 Spd., e) Regjeringen bemyndiges til, forsaavidt et mindre Antal af faste Udfiskningsmænd ansattes, end i Bogstav a forudsat at anvende, hvad der saaledes beparet, paa samme Maade, som Bevillingen under Bogstav b. Grundforslaget om aarlige Storting blev enstemmig forklaret. Ligeledes forklarede med 44 mod 67 St. Forslaget om Forandring i Grundlovens § 92. Dette Forslag gik ud paa, at i § 92 Ordene: „som bekjende sig til den evangelist lutheriske Religion“ skulde udgaa og at der skulde gives den følgende Tilføjelse: „Hvorvidt Noget kan beklives til Embedsmand, som ikke bekjender sig til den evangelist lutheriske Religion, bestemmes ved den private Lovgivning.“

I Odelsthingets Møde den 9de d. M. vedtoges følgende Lovbestumning, indeholdende nærmere Bestemmelse angaaende den i Lov om Salg af Enkesæderne ved geistlige Embeder m. M. af 26de September 1845 § 16 omhandlede Enkesæderente. § 1. Den i Lov af 26de September 1845 § 16 omhandlede Enkesæderente, bliver ved Salg af Enkesæder efter 1ste Januar 1861 ved Dmfætningen til Korn at beregne efter 4½ pCt. Renter af Kjøbesummen. § 2. Enkesæderenter, der inden 1ste Januar 1861 ere ansatte efter en Rente af 4 pCt. af Kjøbesummen, blive fra bemeldte Tid af forhoie med en Ottendedel af det Beløb, hvortil de i Korn ere ansatte.

§ 3. D. vedtoges Forandring i Lov af 24de September 1851 om Waarskildfæret, samt følgende Lov angaaende Indløsning af Kornrente, Jordafgift og Løs Landfkyld. § 1. Al Dplysningsvæsenets Fond eller offentlige Stiftelser tilhørende Kornrente kan indtil Udgangen af Aaret 1870 indløses ved Indbetaling af den til Kornrente overgaaede Kapital. § 2. Den, der vil benytte en saadan Met til Indløsning, har Valget mellem at erlægge den hele Indløsningssum strax eller i aarlige Afdrag indtil et Tidrum af 10 Aar, mod at svare 4 pCt. Rente af den til enhver Tid tilbagestaaende Rest. § 3. Fra 1ste Januar 1861 kan den i Lovene af 24de September 1851 og 29de Mars 1854 omhandlede Indløsning af Jordafgift og Løs Landfkyld foregaa ved at erlægge Afgiftens 14 dobbelte Beløb, naar Indløsningssummen erlægges enten strax eller i aarlige Terminer indtil et Tidrum af 10 Aar og Yderen i sidstnævnte Tilfælde vedtager at svare 4½ pCt. Rente af den til enhver Tid tilbagestaaende Rest. De, som foretrække Indløsning efter de i ovennævnte Love givne Bestemmelser, skulle fremdeles dertil have Udgang.

I Mødet den 15de bifaldtes Lagthingets Anmærkninger 1) til Lovbestumning om Nettergangsmaaden i Sager, angaaende tvungen Afstaaelse af Grund. (Se Ugeskrift No. 5.) Lagthinget foreslog, at i 1ste Punkt i § 1 bør Ordene: „forsaavidt den Erstatningsberettigede ei tilveiebringer samtlige vedkommendes Samtykke til dets Udbetaling,“ omhytles med: „forsaavidt samtlige Vedkommendes Samtykke til dets Udbetaling ei tilveiebringes.“ En anden

Ulmærkning af Lagtinget til denne Lovbeslutning bifaldtes derimod ikke.

Fra 15de til 22de d. M. har Odelstinget havt Lovbeslutningen om Almuskolbæsenet under Behandling, og herom det nærmere i næste No.

I Lagtingets Møde den 17de d. M. besluttedes med 16 mod 12 Stemmer principaliter at henstille til Odelstinget at henlægge Lovbeslutningen om smaa Skældsfordrings Inddrivelse og in subsidium med nogle smaa Forandringer. Derimod bifaldtes enstemmig Odelstingets Lovbeslutninger om Enkesøderenten, Indløsnings af Kornrente, Jordafgift og Løs Landfyld, samt om Forandring i Lov af 24de September 1851 om Vaaersildfiskeriet.

De foregaaende Vintre have været snøløse til stor Men for Samfærdselen. Nu have vi faaet saadanne Snemadser, at Klagerne derved ere hoilidte. Paa Grund af disse Snemadser er Føret i Landevetene ofte tungt og skøbt, saa at Færdselen meget hindres. Ligeledes besværes Skovdriften heraf og Jernbanen er ogsaa bleven forulempet, da Stinnerne flere Gange ere søgne fulde af Sne og Trænet har saaledes flere Gange maattet staa.

Forleden Dag, da det blæste meget haardt, faldt en Pige netop dreie om Hjørnet af Prindsens Gade fra Kirkegaden, da hun saa et gult Papirstykke komme blæsende bortover Fortouget henimod hende, og da hun tog fat i den, saa hun til sin Forundring, at det var en Tidalsreddel. Strax derpaa kom flere blæsende røde, gule og blaa om hende, og da der ikke kom flere, havde Pigen ikke mindre end 415 Spd., hvilke hun sieblikkelig bragte paa Politiammeret. Da Cieren senere meldte sig, fik Pigen en Findelse af 35 Spd.

Under 7de ds. har Amtmanden i **Akershus** Amt indberettet følgende: Saavel Hø som især Kornhøsten gav et godt Udbytte der, for Kornets Vedkommende ikke blot er tilstrækkeligt for Distriktets eget Forbrug, men afgiver et ikke ringe Overskud til Salg. I et Par Præstegjeld gav Høhøsten mindre end i almindeligt Aar, men det fornødne Tilskud vil kunne erholdes fra Naboegderne. Potetebavlingen var almindelig rig og Sygdommen viste sig paa Frugten først nogen Tid efterat den havde henligget i Kælderen; den herved bevirkede Skade anføres dog paa langt nær ikke at have været af den Betydning, som i det næst foregaaende Aar.

Amtmanden i **Smaalenenes** Amt har under 16de ds. indberettet følgende: Med Hensyn til Tilstrækkeligheden af afvigte Lars Høst har den i tidligere Indberetninger desangaaende indtalt Mangel paa Hø og Halm forsaavidt stadfæstet sig, at disse Produkter allerede ere stegne til usædvanlig Pris, og ville formodentlig, dersom Vinteren vedvarer længe og med samme Kulde som i den senere Tid, endnu blive forhøiede; nu er Prisen allerede 3 a 4 Spd. for Hø og omkring 2 Spd. for Halm pr. Skpd. Det antages imidlertid, at man ikke behøver at søge synderlig Tilskud indenfor Amtsdistriktet, da enkelte af de østlige Bygder afgive ikke ubetydeligt tilsalgs. Korn antages at være tilstrækkeligt til Behøvet, ligesom ogsaa Poteter, som idetsele holder sig godt i Kælderne; en stor Del deraf er affat til Brænderier.

Amtmanden i **Buskeruds** Amt har under 6te

ds. angaaende Tilstrækkeligheden af afvigte Lars Høst indberettet: Foderbeholdningen vil saaledes ikke være tilstrækkelig for Hvedbygderne Hallingdal og Numedal, saa at de sædvanlige Hjalpeindler maa anvendes ved Siden af Høst fra bedre forsynede Bygder. Enkelte Bygder, navnlig Nøre, Røslag og tildels Flesberg, samt Næs og Krosherred og antagelig Eggedal vil ogsaa tiltrænge større Kornforsyning, end i et almindeligt Aar, men der er ikke Tvivl om, at der inden Amtsdistriktet i det Hele findes tilstrækkeligt for Behøvet. Den ualmindelig gode Potetebavling har holdt sig godt i Kældere og saagodtsom uden alt Spor af Potetesyge. Tilstanden i **Buskeruds** Amtsdistriktet paa Kræver saaledes ingen Forsøining fra det Offentliges Side.

Amtmanden i **Nedenæs** og **Nobygdelagets** Amt har under 7de ds. angaaende Tilstrækkeligheden af afvigte Lars Høst meddelt, at det som Følge af den mislige Høst i forrige Aar, og da Vinteren har været og fremdeles tegner sig til at blive mere end almindelig streng, er at befrygte, at Fodermangel til Foraaret vil opstaa paa mange Steder, naaet man i Almindelighed, tildels endog betydeligt har indskrænket Høst og Kreaturholdet. Frygten for Fodermangel er dog mindre i **Nedenæs** Fogderi, skont Mange i Vinterens Løb maa høre Hø, og Høvtjerne allerede ere meget høiere, end i **Nobygdelaget**, hvor det ogsaa paa Grund af de gjentagne store Snefald er yderst vanskeligt at komme til de Beholdninger af Hø, som havees paa Høis, Skovs og Udskæfterne, og hvilke der udgjør en væsentlig Del af Foderet. Udbyttet af Kornavlingen har ved Udfærdsningen vist sig tildels endnu ringere, end der fra Høsten af havees Grund til at formode, og der vil overalt tiltrænges meget større Kornindsjøb end sædvanligt. Det er under disse Omstændigheder særdeles heldigt, at Potetebavlingen i forrige Aar slog meget bedre til, end i flere foregaaende Aaringer, og at Poteterne, efterat være komne i Kælderne, i Almindelighed, navnlig i **Nedenæs** Fogderi, har holdt sig godt og der kun undtagessevis og i mindre Grad har yttret sig Sygdom blandt dem. Noget Mangel paa Poteter befrygtes saaledes ikke.

Amtmanden i **Lister** og **Mandals** Amt har under 11te ds. indberettet følgende: Angaaende Udvaldet af sidste Lars Høst og dens Tilstrækkelighed for Distriktets Behov, har Amtet nu modtaget Indberetning fra Distriktets Fogder, hvoraf det viser sig, at Kornavlens saaledes som i Amtets Indberetning af 20de Oktober sidstleden antaget, har været meget under et Middelsaar, og at Distriktet derfor trænger til stor Tilførsel af Kornvarer, end sædvanligt. Prisene paa Kornvarer ere almindelighed ikke høie. Høavlens har desværre været meget ringe, og Kreaturholdet har som Følge deraf maattet indskrænkes betydeligt. I **Listers** Fogderi vil man efter Fogdens Formening ikke kunne gøre mere end det halve Antal af den almindelige Kreaturbesætning Vinteren over. Høet er allerede nu i meget høt Pris og vanskeligt at erholde, hvorfor det er at befrygte, at Fodermangel vil indtræde i nogle Egne, især hvis den strenge Vinter skal vedvare længe og give et sent Fornaar. Potetebavlens har idetsele været god, og Raaddenhed blandt Poteterne har ikkun vist sig

paa enkelte Steder i nogen betydelig Grad, saa at Distriktet maa antages at være tilstrækkeligt forsynet til Foraraet.

Fra Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt berettes den 10de ds. følgende: Som herfra meddelte den 26de Oktober s. A. var Hostens Udsald mislig med Hensyn til Høavlen, bedre, dog under et Middelsaar, med Hensyn til Kornavlingen, og ganske godt hvad Potetesygdommen angaar. Man har i Almindelighed været nødt til at indskrænke Tallet af Bosæet, og er vel endda ikke uden Frygt for Fødermangel til Vaaren. Kornet antages freudeles i det Hele at være noget under et Middelsaar, og er som sædvanligt ikke tilstrækkeligt til Behovet. Det er dog i Almindelighed af en god Beskaffenhed. Potetesygdommen er især mindre udbredt, end det har været Tilfældet i de foregaaende Aar, omend Poteterne hist og her falde noget bløde. Frugtbarheden i Hardanger var meget usævn. Af Kirsebær høstedes saa at sige Intet; af Pærrer ubetydeligt. Af Æbler fik man ikke ganske ubetydeligt, men de vare i Almindelighed oprinstulne.

Amtmanden i Nordre Bergenhus Amt har under 11te ds. ligeledes indberettet: Trangen til Jndkjøb af Korn er i begge Amtets Fogderier i betydelig Grad tilfede, og mere end sædvanligt pleier at være Tilfældet. I midlertid har Potetesygdommen faldt noget bedre ud, end man troede at kunne gjøre sig Forventning om, efterdi Potetesygdommen efter Jndhøstningen ikke har tillaget, og flere Præstegjælde af Sogn ville derfor i Aar ogsaa have nogle Poteter til Salg, hvorved formodentlig Mangelen paa Korn til Føde i nogen Grad vil kunne afhjælpes. Kun fra Ytre Dale og Bremanger Thinglæge klages over, at Sygdommen har vist sig almindelig, og at der til Foraraet som Følge heraf antages at blive Mangel paa Sættepoteter, hvorimod saadan Mangel ikke befrygtes noget andet Sted i Amtet. Høavlen har overrakt i Amtet været ringe, og uagtet dette vistnok bevirkede, at et mindre Antal Kreature end sædvanligt paa de fleste Steder blev sat til Vinterfodring, er det dog Grund til at antage, at Kreaturholdet er bleven for stort i Forhold til Høavlingen, og det er derfor at befrygte, at det kommende Foraar efter al Almindelighed vil frembyde et sorgeligt Exempel paa Fodertrang, hvis ikke et gunstigt Sommersveer betimeligt skulde indtræffe.

I Brevil begynder Hømangelen at gjøre sig gjældende. Høet siges allerede den 15de ds. at være betalt med 5 Spd. pr. Skpd., og op i Landet siges der, at man har forlangt indtil 8 Spd. Det er bleven meddelt af en troværdig Mand, at en Husmand forleden paa Grund af Mangel paa Foder har maattet sælge sin eneste Ko for en Pris af 8 Spd., uagtet det var en Malkko af en 18—20 Spd.s Værdi, som noksom beviser, hvor stor Fødermangel kan blive. De som nu have Evne til at spekulere i Jndførselen af Hø, var det nu at ønske, at man gjorde det forinden Ulykken blev for stor. Mange maatte paa Grund af det daarlige Høaar allerede i Høst slagte, hvad der kunde slagtes, og beholdt kun det høist nødvendige tilbage. Fortvivlelsen staar saaledes for Døren, hvis der ei snart paa en eller anden Maade gøres en Udvei.

Fra Stavanger skrives den 14de Februar: Nat til Mandag Kl. 1—2 skulde nogle Folk, der havde arbejdet i Silden, fra Hvideringen rejse over til Byens i en Spejlsbaad. De vare 8 Mennesker i Baaden, 5 Fruentimmer og 3 Mandfolk. Nogle af dem havde sat sig paa Spejlen, som ved Lyngden losse sig fra den øvrige Del af Baaden, og Alle faldt i Vandet. Nodskrigene høstes i et Bryllupshus her i Byen; 4 Mand sprang strax i en Baad for at komme de Forslyttede til Hjælp, men da denne kom til Stedet, vare de allerede reddede af andre Baade. De bleve imidlertid tagne op i den sidst ankomne Baad. En Pige var ganske uden Bevidsthed og blev bragt ind i Bryllupshuset, hvor man havde tvende Læger, og forsøgte Alt for at kalde hende tillive, men forgæves.

Malesund den 11te Februar. Der fandt for et Par Dage siden blodige Optria Sted imellem Kapteinen, Styrmændene og Mandskabet ombord i et krepsfisk Barkskib, som for Tiden ligger her paa Havnen; Kapteinen og Styrmændene mishandlede nemlig paa en barbarisk Maade Mandskabet; de havde endog lagt Baadsmændene i svære Kænter og frygteligt lemlestet og forsaaget ham paa Ulyg og Skuldre. Nogle Borgere skede strax ombord for at standse Optoerue og befrie den Kæntebundne. For her optoges iforgaars, igaar, og fortsattes formentlig ogsaa idag.

Gaardsregnskab for den norske Bønde med et sammenhængende haarigt Regnskab over navngivne Gaarde af Schröder.

er færdigt fra Pressen i Slutningen af Februar 1860. Bogladepriis 36 s.

Udenbys Subskribenter og Subskribentsamlere anmodes om at betalte Breve at indsende Betalingen for Bogen, 30 s, samt Pakkepostomkostninger, forsaavidt den ei kan afleveres til Kommissjonerer i Christiania. Det for meget Jndbetalte tilbage sendes med Bogen.

Adresse: Schröder paa Vøll i Berum.

Norsk Fiske-Guano.

Det norske Fiskeguano-Selskab har overdraget sit Udsalg for det søndenfjeldske Norge til Under tegnede.

Prisen paa den norske Fiskeguano er 2½ Spd. pr. Centner og sælges i Sække indeholdende 2½ Centner; for Emballagen beregnes 20 s, saaledes koster en Sæt 6 Spd. 50 s; den leveres frit til Jernbanen eller ombord hersteds.

Den Anerkjendelse, dette Gødningstof har vundet i Udlandet, idet et meget betydeligt Parti i sidste Høst er solgt dithen — og de heldige Resultater, man allerede her har opnaaet ved sammes Brug, saavel til Aar som Høstfød, turde være den bedste Udtalelse og give Haab om, at vore

Landmænd ville lade dette fortrinlige Gjødningsstof komme vort eget Jordbrug tilgode.

Christiania den 19de Januar 1860.

F. S. Frolsch,
Kirkegaden No. 34.

Dampapparat tilsalgs.

Paa Fogedgaarden Haug i Ullensaker staar et Dampapparat af Stanleys Konstruktion til Dampning af Kreaturfoder tilsalgs. Med Apparatet, der kun er benyttet i 2 Vintre, følger de dertil hørende Hørledninger. Liebhabere bedes at henvende sig til Agronom Landmark, der bor paa Stebet og som paa Forlangende giver nærmere Dplysning.

Ægte peruansk Guano i Sække paa omkring 160 $\mathcal{R}$ til 3 Epd. 16 $\mathcal{R}$ for 100 $\mathcal{R}$.

Svovelsyrede Ben } fra Hr. S. Mallings
Pulveriserede do. } Benmølle til Fabrik-
Finknuste do. } priser: 4-3-2 og
Grovnuste do. } 1 1/2 $\mathcal{R}$ pr. $\mathcal{R}$.

Chilispeter til 6 $\mathcal{R}$ pr. $\mathcal{R}$.

Nyt Græsfrø:

Schlesiske Rød-Kløver

Do. Hvid-Kløver

Alfiske-Kløver

Timothei

til billige Priser
selges af Joh. P. Olsen i Christiania.

Gaarden Haugaard i Rakkestad Præstegjeld,

Smaalenes Amt, af Styld 10 Daler 4 Ort 7 Skill., der har gode og tilbørlige nye Huse for konditionerede Familier, og har en vacker Beliggenhed midt i Bygden strax ved Hovedkirken, og indringet paa de tvende Kanter af den saafaldte Rakkestad Ew med en Del Stov til Husbøehov, samt strax ved Gaarden beliggende Kværne og Sagbrug, 1 Torkehus med 2 Plader, 1 Tjærebrænderi. I det ene Kværnehus er anbragt 3 Sammalstværne og 2 Sigter, og i det andet, hvor Indretningen er opført med Hjulgang *ic.*, 1 Sammalst, 1 Sigte-, 2 Hæl- og 1 Hålgrynstværn, opførte for nogle Aar siden af nyt, samt Aargangs Vand. Denne fordelagtige Eiendom, der er odelsfri, hvis Jordvei kan opdrives til mere end det Dobbelte i Frugtbarhed, hvorpaa til Dato fødes 6 Heste, 20 Færetaturer samt 10 a 12 Faar, anbydes til Salg enten samlet eller i Parceller, naar derom afhandles med Eieren, der bor paa Gaarden. Om det skulde ønskes, kan endel af Kjøbesummen mod Pant blive staaende i Eiendommen.

Auktionsplakat.

Mandagen den 12te Marts førstkomende, Formiddag Kl. 11 bliver, efter Rekvistion fra Au-

medalste Korps, offentlig Auktion afholdt paa og over Chefsgaarden Kleppan, L. No. 74 og 75, af Styld 4 Daler 2 Ort 4 Skill., i Baale Præstegjeld.

Auktionskonditionerne tilligemed en Beskrivelse over Eiendommen bero til Eftersyn hos Lensmanden i Baale, Harbo, og ville ligeledes blive bekendtgjort paa Auktionsstedet.

Mellem Jærlsbergs Sørenskriveris Kontor, den 8de Februar 1860. S. Nielsen.

Auktion.

Mandagen den 12te Marts førstkomende, Kl. 1 Eftermiddag, bliver en offentlig Auktion afholdt paa og over Enkesædegaarden Rud i Sneringsdalen til Birid Præstegjeld, for, efter Rekvistion fra Sognepræsten i Birid, grundet paa det Kongelige Norske Regjerings Departement for Kirke- og Undervisningsvæsenets Strivelse af 22de November, med Stiftsdirektionens Paategning af 27de December forrige Aar, at hortsælge bemeldte Enkesædegaard Rud med til- og underliggende Herligheder, af Styld under Matr. No. 95, L. No. 153, gammel 1 Epd. 7, Epd. Tunge, ny 10 Styld-daler 3 Ort 23 Skill. Det bemærkes, at en schematisk Forklaring over denne Eiendom vil blive oplæst ved Auktionen, saavel som Auktionskonditionerne for Salget af samme, der indeholde en saadant Post, at forsaavidt Budet approberes, kan Eiendommen tiltrædes Foredag 1860. Lythavende indbydes.

Stuve den 21de Januar 1860.

Paa Auktionsforvalterens Begne:
G. Stuve.

Christiania Kornpriser.

Indenlandst

Hvede, 3 1/2 a 5 Epd. Intet solgt.

Rug, 16 $\mathcal{R}$ a 17 $\mathcal{R}$.

Byg, 12 $\mathcal{R}$ 12 $\mathcal{R}$ a 13 1/2 Epd.

Savre 8 $\mathcal{R}$ a 9 $\mathcal{R}$ 12 $\mathcal{R}$.

Udenlandst

Rug østersøst 4 Epd. 12 $\mathcal{R}$.

Rug dansk 19 $\mathcal{R}$ a 19 $\mathcal{R}$ 12 $\mathcal{R}$.

Byg 2radigt 17 $\mathcal{R}$.

Erter 4 1/2 Epd.

Hvede 5 1/2 Epd. a 6 1/2 Epd.

Christiania Fiskepriser.

Stib, Kjøbmd. 6 a 6 1/2 Epd. pr. Lb.

Stib, stor Mtd. 5 1/2 Epd. pr. Lb.

Stib, smaa do. 5 Epd. pr. Lb.

Stib, stor Christ. 3 1/2 a 4 Epd. pr. Lb.

Stib, smaa do. 12 a 13 $\mathcal{R}$ pr. Lb.

Storset 1 Epd. a 1 Epd. 12 $\mathcal{R}$ pr. Bog.

Mibbelsel 3 $\mathcal{R}$ 12 $\mathcal{R}$ a 4 $\mathcal{R}$ pr. Bog.

Smaalet 3 $\mathcal{R}$ pr. Bog.

Rødstær 8 $\mathcal{R}$ pr. Bog.

Følgebld til Skilling-Magazinet.

Christiania.

Trykt og forlagt af W. E. Fabritius.